

Letna plača 2 gold.
Družtveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji, dijaki in
nepremožni kmetovalci
plačujejo le po 1 gid.

SLOVENSKA ČEBELA.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg: Včín ali nasledek električnega (nebeškega) ognja. — Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8. do 11. septembra. — Dopis. — Imenik plačnikov.

Včín ali nasledek električnega (nebeškega) ognja.

Ko sem prve poskušnje čebele z električnim ognjem omamiti delal, piše Friewirth v Eichst. Bnz., trotov v panji še ni bilo, ker bilo je zgodaj na spomlad. Tedaj tudi nisem drugega mogel vedeti, kakor da električin udarec čebele bolj ali manj omami, po moči, katero ognju hočemo dati in da jim na življenji nič ne škoduje.

Kadar so se troti zaredili, sem tudi s temi poskušal. Osupnilo me je, da sem tú ves drugi včín vidil, kakor pri čebelah. Troti so namreč stegnili možki ud in noge ter bili ne omamljeni, ampak mrtvi. Od začetka sem mislil, da je bil udarec prehud in od tod tak nasledik. Poskušal sem moč nebeškega ognja in najdel, da ni bila nič večí, kakor pri čebelah; tedaj sem mogel le misliti, da so troti slabejši, kakor čebele. Da bi se tega prepričal, sem elektriziral čebele in trote vkup. Nasledek je bil ravno tak, kakor pred; čebele šo hitro k sebi prišle, troti pa so bili mrtvi. Da so troti na življenji res mehkejši, se lahko vsak sam prepriča. Naj drži glavo in oprsje trotovo nekoliko časa med dvema prsti brez vsega pritiska in čez malo časa bo imel mrliča med prsti. Naj se čebela tako prime, bo spuščena vesela in zdrava odletela. Ta slabost trotov, je znabiti kriva, da se male čebelice velikih trotov tako lahko iznebijo ter jih premagajo.

Kaj pa matica? Tega še nisim mogel popolno dognati, ker ravno nisem imel nobene nepotrebne. V panji med čebelami ji udarec ni škodoval. Ker matica naj dalje živi, dasiravno po svojem trdo dela, je tudi upati, da ji električen ogenj za življenje ne bo škodljiv. Če pa ne postane zato nerodovitna, ali zmožna le za (trotovno zalego, bodo še le daljne poskušnje dokazale.

Naj povem še eno poskušnjo. Z električnim udarcem sem omamil in vjel celo tropo ropníc. Kadar so ropnice naj bolj pritiskale, sem žrelíce zamašil, na spodnjo dilo (izletnico) pa napeljal električno in glej vse odletajoče ropnice, so na izletnici obtičale kakor pribite. Ker so ropnice vse vun silile, so na izletnici tudi vse obležale. Pomel sem jih omamljene v škatljico ter na večer spustil.

Te poskušnje dajo marsikaj misliti. Znabiti se bode dalo z električno po naj krajšem potu o poletnem času se iznebiti nepotrebnih trofov ter čebelam mnogo truda in dela prihraniti! Znabiti bomo s tem pomočkom škodljivo ropanje naj laglje zabranili. Res vredno pomislika in daljnih skušenj. Kdo vé, če nam ne bo iskrica nebeškega ognja veliko luč v čebelarstvu prižgala.

Kratko poročilo o 24. občnem zboru avstrijskih in nemških čebelarjev v Pragi od 8.—II. septembra.

Po nasvetu predlanskega in sklepu lanskega občnega zбора čebelarjev je bila letos spet Avstrija na vrsti, in sicer zlata Praga na Češkem. Na prošnjo odbora čeb. društva, po priporočevanju sl. kmetijske družbe, je vis. c. kr. ministerstvo kmetijstva 50 gld. za vdeleževanje občnega zбора dovolilo. Tedaj se je podal načelnik slov. čebelarskega društva na pot ter o pravem času v Prago dospel. Ker je „Slov. čebela“ l. 1876 in l. 1877 o občnem zborovanju čebelarjev v Vratislavi in Lincu obširneje poročala (glej dotična letnika), sme letos bolj o kratkem le glavne točke poročati. Tedaj opustimo vsa nasprotna pozdravljanja predsednika, mestnega zastopa i. t. d. ter začnemo z razstavo.

I.

Razstava je bila res velikanska, naj večja, kar jih je poročevalec do zdaj vidil. Delila se je v štiri razdele: V prvem razdelu so bile žive čebele, v drugem čebelarsko orodje, v tretjem čebelarski pridelki in izdelki, v četrtem slovstvo t. j. čebelarske knjige in časopisi. Od vsakega razdela le nekaj besed.

Čebele so bile zastopane v vsih znanih plemenih. Bila je tú črna nemška, siva planinska (po Nemškem bolj znana Kranjska), rumena laška in cipriška. Priromale so skoraj da iz vsih evropskih dežel in kraljestev. Od Avstrije in Nemčije nam ni treba posameznih dežel naštevati, ki so poslale čebele v razstavo; poslale so jih zelo vse, več ali manj; s Kranjskega gg. Ambrožič in pl. Langer. Zraven teh so se gledalcem predstavljale tudi čebele s Srbije, Banata in Ogerskega; z Laškega, Francozkega, Angleškega, Danimarke, Rusije in Poljskega. Bili so tú plemeni čistega rodú, pa tudi polutanke raznih plemen; nar več nemško-kranjskega in nemško-laškega plemena. Priromala je pa tudi v Prago ptujka do zdaj nam po imenu in plemenu neznana, in tej

moramo že nekaj vrstic posebej privoščiti. Če se vse to potrdi, kar se od nje govori, bo imela gotovo še veliko prihodnost.

Ta ptujka je čebela Kavkaziškega plemena. Soznanil nas je z njo ruski državni svetovalec in profesor g. Buttlerow. Sam je nalašč v Kavkaziške dežele potoval, čebelo tam opazoval ter jo potem tudi doma gojil. Poslal jo je bil letošnjo spomlad znanemu pisatelju in izvrstnemu čebelarju Vogel-nu, da bi jo poskušal in opazoval. Zdi se nam, da jo je poslal tudi g. Günther-ju. G. Vogel je pri zboru potrdil, da po njegovem opazovanji je Kavkaziška čebela res posebnega plemena, raznega od družih do zdaj znanih. Odlikuje se posebno s svojo pohlevnostjo. Pohlevna je namreč tako, da jo nobena reč ne razdraži; da bi marsikdo kmalo mislil, da žela nima, dasiravno ga ima tako ojstrega in tako strupenega, kakor druge. Podobna je zeló naši čebeli v velikosti in barvi. Krotka mora res biti, ker o lepem dnevu nas je stalo vse polno okoli panja in vlastnik je sate polne čebel premetaval, kakor bi bili prazni; je v čebele pihal in jih z roko prijemal, kakor bi bile naše pohišne muhe, pa nikogar ni ne ena pičila. Ta bo saj za marsiktere boječe čebelarje! Kar je g. Buttlerow še od nje pravil, povemo kadar vrsta nanj pride, pri zborovi obravnavi.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Slivnica, meseca septembra. Letos je bilo s čebelarstvom nekako čudno. Naj bolj veseli čas za čebelarja, čas sadnega cvetja in rojev, je bil za nas prav jako žalosten. Dežja in mraza ni bilo konca, ne kraja, pač pa se vé da cvetja in čebelne paše. Prve roje smo dobili še le meseca junija. Pitati pa smo mogli starše in otroke. Bolj veseli pa smo bili v ajdovem cvetu. Dnevi so bili vedno lepi; med ssv. gospojnicama so močni panji nanесли po 40—50 funtov. Pa tudi srednji močni panji so nanесли za-se in tudi še nekaj za nas. Naj bi bila malo toplejša spomlad, da bi si bili panji bolj opomogli pred ajdovem cvetjem, bi bila letošnja letina ena naj boljših; pa tudi tako smemo biti zadovoljni.

Medarji so navadni méd, t. j. méd, satovje in čebele vse vkup podrto in zmečkano, plačevali po 20 kr. kilo. Ponujali so po 4 kr. več, če bi ne bilo čebel vmez; ali vse zastonj — mislim, da ga niso nikjer dobili. Ljudem ni nič mar niti za sužnost blagá, niti na dobiček. P. F.

Domač zbor čebelarjev in njegov sklep. Zbor, ki ga mislimo, je vsakoletni zbor kranjskih čebelarjev in medarjev pred mostom na Marjnjem trgu o češpljevem semnji. Ne posvetuje se o ničesar drugimi kakor o ceni letošnjega pridelka. Njegovi sklepi so jako sebični, ter nikoli občevelavni.

Letošnji sklep sl. zbora je, da čebelnega pridelka ne bodo dražje plačevali, kakor po 14—15 kr. stari funt.

Naznanilo.

Danes pošljemo čast. udom vse štiri liste ob enem, da saj „Čebela“ ne bo na dolgu ostala. Vzrok temu je, da, ko je vrednik ravno začel za 9. in 10. list pripravljati, ga je zadela neka bolezen, ki je do srede decembra vsako večje delo zadrževala. Naj tedaj čč. udje blagovoljno prizanesejo, ker vredništvo nima nobenega namestnika, kateremu bi moglo delo izročiti. Zaostale pole „Navoda“ prinesemo po novem letu da bode le mogoče.

Letno plačo za leto 1879

so plačali sledeči častiti in spoštovani udje čebelarskega društva:

III.

Čast. gospod	Bergant Lavrencij, župnik na Dobovcu . . .	2	gld.	—	kr.
Blg.	„ dr. Bleiweis Janez, v Ljubljani	3	„	—	„
„	„ Fakin Janez, posestnik v Skerbini	1	„	—	„
Čast.	„ Grča Blaž, župnik v Čepovanu	2	„	—	„
„	„ Izgoršek Matija, mizar v Šmartnem	1	„	—	„
„	„ Kerčon Jožef, v Predaslji	1	„	—	„
„	„ Križaj Jožef, posestnik v Ljubljani	2	„	—	„
„	„ Matičič Franc, posestnik na Unci	1	„	—	„
„	„ Ostrin Pavl, posestnik v Rovtah	1	„	—	„
„	„ Pišek Franc, posestnik v Hotinji vasi	1	„	—	„
„	„ Sajovic Janez, župnik v Slavini	2	„	—	„
„	„ Sajovic Janez, kmetovalec v Stari vasi	1	„	—	„
„	„ Sancin Janez, posestnik v Dolini	2	„	—	„
„	„ Semlič Jožef, učitelj v Lembahu	1	„	—	„
„	„ Sedevčič Blaže, učitelj v Šempasu	1	„	—	„
Blg.	„ Souvan Franc Ksav., posestnik v Ljubljani	5	„	—	„
Čast.	„ dr. Sterbenc Jurij, župnik v Hrenovicah	2	„	—	„
„	„ Stranjšak Martin, dekan v Hočah	2	„	—	„
„	„ Šranec Miha, mlinar na Jesenicah	1	„	—	„
„	„ Šrey Rihard, p. opravnik v Lescah	2	„	—	„
„	„ Zlobec Anton, posestnik v Kranji vasi	1	„	—	„
„	„ Zupančič Janez, župnik v p. v Radomljah	2	„	—	„
„	„ Žmavéc Jurij, duh. pom. v Lembahu	1	„	—	„
„	„ Terjašek Karol, duhov. v Zagorji	2	„	—	„
Blg.	„ Urbas Leopold, rudn. vradnik v Idriji	2	„	—	„
Čast.	„ Verlič Franc, župnik v Stranicah	2	„	—	„
„	„ Verdonik Janez mizar v Lembahu	1	„	—	„